

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος ᾠ. Πα.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Τ ὠν Ου ρα νι ὠν τα γμα ατων το α γαλ λι α μα π
των ε πι γης αν θρω πων κρα ται α προ στα σι α π
ντε Πα ρθε νε σω ω σον η μας τους εις Σε κα τα φευ γοντας π
τι εις Σε τας ελ πι δας με τα Θε ον Θε ο το κε α νε
θε ε με ε θα π

Ο τὸν Θεσβίτην Ἡλίαν, πυρίνω ἄρματι,
ἀπὸ τῆς γῆς Οἰκτίρομον, μεταθέμενος Λόγε, ταῖς τοῦ-
του ἰκεσίαις, σῶσον ἡμᾶς τοὺς πιστῶς Σε δοξάζοντας, καὶ
τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντας χαρμονικῶς, θεῖαν μνήμην καὶ σε-
βάσιμον. (Δίς).

Οὐ συσσεισμῶ ἄλλ' ἐν αὔρα, λεπτῇ τεθέασαι,
Θεοῦ τὴν παρουσίαν, Ἡλιοῦ Θεομάκαρ, φωτί-
ζουσάν σε πάλαι· ἄρματι δέ, ἐποχοῦμενος τέθριππος, τὸν
οὐρανὸν διῖππεύεις ξενοπρεπῶς, θαυμαζόμενος Θε-
όπνευστε. (Δίς).

Τοὺς ἱερεῖς τῆς αἰσχύνης, ξίφει κατέσφαξας·
τὸν οὐρανὸν τῇ γλώττῃ, ἐπὶ γῆς τοῦ μὴ βρέχειν, ἐπέ-
σχες ζήλω θείῳ πυρπολυθείς· Ἐλισαῖον δὲ ἐπλησας, τῆς
μηλωτῆς ἐπιδόσει διπλῆς σοφέ, Ἡλιοῦ ἐνθέου
Χάριτος. (Δίς).